

Så en forlængelse af muligheden for at få afdraget bøden eller få bøden kradset ind i statskassen er jo selvfølgelig på sin plads her, men dog selvfølgelig med den klare opfordring til myndighederne, at man ikke af den årsag føler, at det er en sovepude, så man bare kan vente med at begynde at sørge for at få pengene i kassen. Det skal det selvfølgelig ikke være.

En forlængelse er fint, og det er hensigtsmæssigt, for bøder skal jo betales, også selv om det kan tage lidt længere tid at få det gjort.

Den anden del af forslaget handler om de her falske strafafsonere. Den ene part, nemlig den, der er så glad for at sidde i fængsel, at han ligefrem gør det på vegne af en anden, får så her muligheden for at sidde noget længere tid i fængsel, ved at man forhøjer straffen fra 6 måneders fængsel til 1 års fængsel. Så for hans vedkommende er der for så vidt ikke så meget at gøre andet end at sige tillykke. Når han nu så gerne vil sidde i fængsel, så får han også mulighed for at gøre det i endnu længere tid.

Men for den anden part i en sådan aftale om at lade en anden afsoner for sig, som jo så er den, der går rundt på fri fod og bestemt ikke har lyst til at komme i fængsel, sker der så tilsvarende en fordobling af straffen. Så det er hensigtsmæssigt, og det er et forslag, som Det Konservative Folkeparti kan støtte.

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det lovforslag, vi her behandler, består i virkeligheden af to lovforslag. Da forslaget blev fremsat i den tidligere samling, fremførte vores daværende ordfører, fru Elisabeth Arnold, det problem. Jeg skal ikke undlade at genfremsætte de kritiske bemærkninger i forhold til det faktum, at regeringen ofte sætter flere forslag sammen i et enkelt lovforslag. Hvis man er for det ene, bliver man også nødt til at tage det andet. Er man imod det ene, bliver man også nødt til at stemme imod det andet. Det er lidt besværligt, og det er altså ikke særlig fremmende for lovgivningsarbejdet her i Folketinget.

I Det Radikale Venstre er vi sådan set forstående over for ændringer om regler for forældelse, mens vi er langt mere kritiske i forhold til stramningerne af strafferammen i forhold til fupafsonere.

Hvad angår reglerne for forældelse, er det muligvis velbegrunderet at ændre reglerne. Der er afgivet betænkninger fra Straffelovrådet, som justitsministeren i det store og hele følger, men der er også ulemper. Forældelsesfristerne vil blive længere, og det vil betyde længere efterforskningsstider, fordi politiet vil prioritere efter de forlængede frister. Vi er sikre på, at det i mange tilfælde vil være godt med forlængede forældelsesfrister, fordi de vil skabe mere ro om efterforskningen, men der er altså ikke tale om nogen former for mirakelløsninger.

Hvad angår fupafsonere, er der ingen tvivl om, at det skal være strafbart at presse eller hyre nogen til at afsoner for sig. Strafferammen er da også i dag 6 måneders fængsel. Der er afsagt ganske få domme i sådanne sager, og dommene har, så vidt jeg er orienteret, lydt på henholdsvis hæfte og fængsel i 20 dage. De domme, der blev afsonet falsk, var på henholdsvis 6 og 14 dages hæfte.

Kl. 11.15

Det er svært at se behovet for at hæve strafferammen, medmindre der altså er tale om ren symbolpolitik. I det hele taget må det vække undren, at justitsministeren overhovedet har fundet lejlighed til at hæve netop denne strafferamme.

Jeg ved godt, at problemet har været omtalt i medierne, men det er som sagt meget få domme, der har været afsagt i sager om fupafsonere. Og der må kunne stilles ganske berettiget tvivl ved nødvendigheden af denne del af lovforslaget. Det ville være godt at vide, om justitsministeren selv tror, at dette forslag ændrer noget som helst på den anden side af Christiansborgs tykke mure. Det vil jeg på Det Radikale Venstres vegne have lov at tvivle stærkt på.

Vi går positivt til arbejdet i udvalget, men vi er som sagt kritiske over for den del, der handler om fupafsonere.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll siger om strafferammerne, at dommerne i dag ikke bruger de muligheder, der ligger i loven. Men er Det Radikale Venstre ikke enig i, at det er godt, hvis vi kunne få hårdere straffe på det her område? Er det ikke rigtigt, at det ville have en både individual- og generalpræventiv effekt? Og er det så ikke et rigtigt signal at sende til domstolene her fra Folketingets side, at vi rent faktisk tager det her seriøst og derfor hæver strafferammerne?